

مشرق الاذکار

حضرت بهاء الله:

۱ - " يا ملأ الإنشاء عمّروا بيوتا بأكمل ما يمكن في الإمكان باسم مالك الأديان في البلدان وزينوها بما ينبغي لها لا بالصّور والأمثال
❁ ثم اذكروا فيها ربكم الرحمن بالروح والريحان ألا بذكره تستنير الصدور وتقرّ الأبصار " (كتاب اقدس - بند ۳۱)

۲ - " طوبى لمن توجه إلى مشرق الأذكار في الأسحار ذاكرا متذكرا مستغفرا وإذا دخل يقعد صامتا لإصغاء آيات الله الملك العزيز الحميد
❁ قل مشرق الأذكار إنّه كلّ بيت بني لذكري في المدن والقرى كذلك سمّي لدى العرش إن أنتم من العارفين " (كتاب اقدس - بند ۱۱۵)

۳ - " علّموا ذريאתکم ما نزل من سماء العظمة والافتقار ليقروا ألواح الرحمن بأحسن الألحان في الغرف المنيّة في مشارق الأذكار "
(كتاب اقدس - بند ۱۵۰)

۴ - " سؤال : از ذکر در مشرق الاذکار فی الاسحار .
جواب : اگر چه در کتاب الهی ذکر اسحار شده ولكن در اسحار و طلوع فجر و بعد از طلوع فجر الى طلوع آفتاب و دو ساعت هم بعد از آن لدى الله مقبول است. " (رساله سؤال و جواب، ۱۵)

حضرت عبدالبهاء:

۱ - " ای عاشقان روی حق دوستان را محفلی باید و مجمعی شاید که در آن مجامع و محافل بذكرو فکر حق و تلاوت و ترتیل
آیات و آثار جمال مبارک روحی لاجبائۀ الفداء مشغول و مألوف گردند و انوار ملکوت ابھی و پرتو افق اعلى بر آن مجامع نورا
بتابد و این محافل مشارق اذکار است که بقلم اعلى تعیین و مقرر گردیده است که باید در جمیع مُدُن و قراء تأسیس شود و چون
تقرّر یابد مجامع خصوصی منسوخ شود ... " (ص ۱۴۸ ج ۴ امر و خلق)

و بعد از امر بمراعات حکمت و مقتضیات زمان و مکان ، میفرمایند:

۲ - " مقصود اینست که در شریعت الهیّه محلّ عبادت و مجمع تلاوت عمومی مشرق الاذکار است و بس و او ناسخ جمیع مجامع
و محافل عبادتیّه ولی محافل معارف و مجامع خیریّه و مجالس شوریّه و محاضر نافعه نیز جایز بلکه لازم و واجب ... "
(ص ۹-۱۴۸ ج ۴ امر و خلق)

۳ - " مشرق الاذکار مطلع الانوار است و مجمع ابرار . نفوس نفیسه چون در آن مجامع ملکوتیه اجتماع نمایند و نماز آغاز کنند و بیدایع الحان ترتیل آیات گردد و ترنیم مناجات ، اهل ملاء اعلی استماع نمایند و فریاد یا طوبی و یا بُشری برآرند که الحمدلله در ملاء ادنی نفوسی از ملائکه ملکوت ابھی مناجات و دعا قیام نمودند و در محفل تقدیس ترتیل آیات مینمایند ."

(ص ۲۳۱ گنجینه حدود و احکام)

۴ - " مشرق الاذکار مغناطیس تایید پروردگار است . مشرق الاذکار اساس عظیم حضرت آمرزگار . مشرق الاذکار رکن رکن آئین گردگار . مشرق الاذکار تاسیسیس سبب اعلاء کلمه الله . مشرق الاذکار تحلیل و تسبیحش مفرح قلوب هر نیکوکار . مشرق الاذکار نفحات قدسش روح بخش کلّ ابرار . مشرق الاذکار نسیم جانپوروش حیات بخش عموم احرار . مشرق الاذکار مصایحش مانند نور صباح روشنی آفاق است . مشرق الاذکار آهنگش مفرح ارواح ملاء اعلی است . مشرق الاذکار ترتیل آیات توحیدش سبب سرور و حبور اهل ملکوت ابھی است الیوم اعظم امور و اتمّ خدمات در آستان مقدّس الهی تأسیس مشرق الاذکار است ولی نه بقسمی که مخالف حکمت واقع شود . " (ص ۱۵۰-۱۴۹ ج ۴ امر و خلق)

۵ - " مدّتی بود که عبدالبهاء را آرزو چنان که در آنسامان مشرق الاذکار بنیان گردد الحمدلله بهمتّ دوستان این ایام مباشرت گردیده این خدمت در آستان حضرت احدیّت بسیار مقبول زیرا مشرق الاذکار سبب روح و ریحان احباءالله و ثبوت و استقامت اصفیاست . این مسأله بسیار مهمّ است حتّی در هر دهکده ای باید محلی مشرق الاذکار باشد ولو تحت الارض حال شما الحمدلله موفق بآن شدید که تاسیس نمائید و در اسحار باذکار مشغول گردید و بتسبیح و تحلیل قیام نمائید " (ص ۹۲ ج ۱ منتخباتی از مکاتیب ط آمریکا)

۶ - " در این ایام اهمیّت حاصل نموده است و فرض عین گشته که در هر دهکده که دو نفر احبا باشند باید مشرق الاذکار تعیین شود ولو زیر زمین باشد تا در مستقبل نتایج مستحسنه مشاهده گردد . " (ص ۱۵۱ ج ۴ امر و خلق)

۷ - " مشرق الاذکار هر چند بظاهر بنیان جسمانیست ولی تاثیر روحانی دارد و سبب الفت قلوب و اجتماع نفوس گردد . در ایام ظهور هر مدینه ای که در آن معبدی تأسیس شد سبب ترویج و تثبیت قلوب بود و سبب اطمینان نفوس زیرا در آن اماکن ذکر حقّ مستمر و دائم بود و از برای قلب سکون و قرار جز بذكر ربّ مختار نه . سبحان الله بنای مشرق الاذکار تأثیری عظیم در جمیع مراتب دارد . در شرق تجربه شد و چنین ظاهر و آشکار گشت . حتّی اگر در قریه ای خانه ای مسّی بمشرق الاذکار گشت تأثیری دیگر داشت تا چه رسد به بنا و تأسیس آن . " (ص ۹۳ ج ۱ منتخباتی از مکاتیب ط آمریکا)

۸ - " تبدیل محلّ مشرق الاذکار بمحلی احسن و اعلی جائز . تعدّد مشرق الاذکار در بلده واحده مقبول " (ص ۲۳۴ گنجینه حدود و احکام)

۹ - " مشرق الاذکار مدور و دائره شکل است ۹ خیابان ۹ باغچه ۹ حوض با فواره های آب و ۹ دوازه در اطراف دارد و هر خیابانی بمحلی می‌رود مثل محلّ ایتام - دارالشفاء - مدرسه ابتدائی و کلیه و امثال اینها که از لوازم مشرق الاذکار است . داخل مشرق الاذکار ارغنون و غرفات خواهد بود و کرسی خطابه مخصوص مناجات و عبادت ولی خطابه هم در آنجا میتوان داد ."

(ص ۳۵۲ ج ۱ بدائع الآثار)

۱۰ - " مشرق الاذکار باید مقدّس از صندوق و خزانه باشد ولی در محلی مخصوص بجهت اعانه اگر صندوقی گذاشته باشد باسی نیست و این قرار راجع به بیت عدل عمومی است و نقود صندوق اعانه باید بقرار داد بیت العدل صرف شود ."

(ص ۱۵۲ ج ۴ امر و خلق)

۱۱ - " مشرق الاذکار از اعظم تأسیسات عالم انسانیت و تفرّعاتش بسیار است . مشرق الاذکار اگرچه محلّ عبادت است ولیکن مربوط به اسپتال و اجزا خانه و مسافرخانه و مکتب اطفال ایتام و مدرسه تدریس علوم عالیّه است . هر مشرق الاذکار مربوط باین پنج چیز است امیدوارم که در آمریک حال مشرق الاذکار تأسیس شود و بتدریج اسپتال و مکتب و مدرسه و اجزا خانه و مسافرخانه نیز در نهایت انتظام ترتیب یابد . بیاران الهی این تفصیل را بفهمانید تا بدانند که مشرق الاذکار چقدر مهمّ است . مجرّد عبارت از محلّ عبادت نیست بلکه از هر جهت مکمل است ."

(ص ۹۷ ج ۱ منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاء ط آمریکا)

بیت العدل:

۱ - " معبد بهائی مختصّ به ستایش و عبادت حقّ است . این معبد بنای مرکزی مشرق الاذکار است که در آتیه علاوه بر محلّ عبادت شامل ملحقاتی خواهد بود که به فعالیت‌های اجتماعی ، بشر دوستی ، تربیتی و علمی اختصاص خواهد داشت . حضرت عبدالبهاء مشرق الاذکار را از اعظم تأسیسات عالم انسانی توصیف می فرمایند ، و حضرت ولیّ امرالله آن را نمونه بارزی از ارتباط و امتزاج عبادت حقّ و خدمت به خلق معرفی می فرمایند . در جای دیگر نظر مبارک را به آتیه این مشروع معطوف داشته می فرمایند که معبد بهائی و متفرّعات آن عاجزان را آسایش بخشد ، فقرا را دستگیر شود ، مسافران را مأوی دهد ، غم زدگان را تسلی عطا کند و نادانان را تربیت نماید . (ترجمه) در مستقبل ایام در همه مدن و قری معابد بهائی بنا خواهد شد "

(کتاب اقدس - شرح ۵۳)

۲ - " در باره توجّه به مشرق الاذکار در اسحار حضرت بهاءالله می فرمایند : اگر چه در کتاب الهی ذکر اسحار شده ولیکن در اسحار و طلوع فجر و بعد از طلوع فجر الی طلوع آفتاب و دو ساعت هم بعد از آن لدی الله مقبول است (سؤال و جواب ، فقره ۱۵) " (کتاب اقدس - شرح ۱۴۲)

۳ - " سابقه این احکام در کتاب بیان فارسی است . حضرت اعلیٰ ارتقاء بر منابر را به منظور موعظه و اداء خطابه یا تلاوت آیات نمی و به جای آن دستور فرموده‌اند که به جهت شخص ناطق صندلی بر سریری نهاده شود تا کل بتوانند آیات الهی را به وضوح استماع نمایند . حضرت عبدالبهاء و حضرت ولی امرالله در تبیین این حکم می فرمایند که در مشرق الاذکار موعظه ممنوع و فقط تلاوت آیات الهی جایز است . افراد مختارند در حال نشسته یا ایستاده آیات را تلاوت نمایند و برای اینکه آیات بهتر استماع شود ، می توانند از سریر کوتاه قابل انتقالی استفاده کنند ولی وجود منبر جایز نیست . در مورد جلساتی که در محلی غیر از مشرق الاذکار منعقد می گردد ناطق یا خواننده می تواند نشسته یا ایستاده باشد و یا از سریر استفاده نماید . حضرت عبدالبهاء در یکی از الواح مبارکه ، پس از تأکید حرمت استفاده از منبر می فرمایند که در مجامع احبای الهی ناطقین باید در کمال محویت و خضوع و خشوع تکلم نمایند " (کتاب اقدس - شرح ۱۶۸)

